

optager direktivets støttebestemmelser. For områder med særlige ulemper, jfr. art. 3, stk. 5 i dir. 75/268/EØF, forhøjes andelen, disse områder kan udgøre af en medlemsstats samlede areal, fra 2,5 til 4 pct.

j. Medlemsstaterne kan yde støtte til visse skovbrugsforanstaltninger på jordbrugsbedrifter. Det drejer sig om støtte til følgende foranstaltninger (støttebeløb i parentes):

- tilplantning (1.400 ECU pr. ha eller ca. 12.000 kr.),
- læplantning (300 ECU pr. ha eller ca. 2.500 kr.),
- brandbælter og branddamme (90 ECU pr. ha eller ca. 750 kr.) og
- skovveje (14.400 ECU pr. km eller ca. 121.000 kr.).

De afholdte udgifter vil være berettigede til refusion fra fonden med 80 pct. af omkostningerne ved tilplantning og 60 pct. for de øvrige foranstaltninger. Det fremgår i øvrigt ikke klart af RFO 797 om ovennævnte liste over skovbrugsforanstaltninger er udtømmende.

k. Foruden en fortsættelse af den hidtil gældende støtte til videreuddannelse af jordbrugere i forbindelse med kortere kurser, kan medlemsstaterne yde støtte til supplerende uddannelseskurser, som skal have en varighed på mindst 150 timer.

l. Fonden kan finansiere gennemførelsen af demonstrationsprojekter (pilotprojekter), som skal vise jordbrugerne mulighederne i produktionssystemer, -metoder og -teknikker, der svarer til målsætningen i forbedringsplanordningen.

m. Udover at fastsætte støttebestemmelser indeholder RFO 797 en række bestemmelser om forbud mod national støtte. Disse bestemmelser svarer til de i det gældende direktiv 72/159/EØF (art. 14) fastsatte, på nær følgende ændringer:

- 1) National støtte, som ikke opfylder betingelserne vedrørende forbedringsplaner, må højst udgøre 75 pct. af fællesskabsstøtten. Dette gælder dog ikke for støtte i forbindelse med energibesparelser, miljøbeskyttelse, og -forbedring samt grundforbedring.
- 2) National støtte skal opfylde betingelserne nævnt under d. ovenfor. Dette gælder dog ikke støtte til:
 - investeringer i æg- og fjerkræsektoren, som er nødvendige for at opfylde nationale miljøkrav. Det er en betingelse, at investeringerne ikke medfører en udvidelse af produktionen,

- køb af besætning, når der ikke er tale om første anskaffelse, bortset fra køb af svin, fjerkræ og slagtekalve.

- 3) Forordningens forbudsbestemmelser gælder ikke for
 - driftskreditter med rentetilskud, hvis løbetid ikke overstiger et produktionsår,
 - støtte til køb af handyr til avl og
 - garantier for optagne lån, herunder renter af disse.
- 4) Med henblik på opretholdelse af det naturlige miljø og for at sikre landbrugerne en rimelig indkomst kan medlemsstaterne inden for visse grænser indføre særlige nationale støtteordninger i miljømæssigt følsomme områder.

o. Landbrugsfonden refunderer som hovedregel 25 pct. af medlemsstatens udgifter efter forordningen. For nærmere definerede, tilbagestående områder, først og fremmest i Middelhavsområdet, forhøjes refusionen dog til 50 pct. Dette gælder også for den særlige støtte til yngre jordbrugere nævnt under pkt. b. og c.

p. Medlemsstaterne har 6 måneder fra ikrafttrædelsen af forordningen den 1. april 1985 til at sætte de nødvendige foranstaltninger i kraft. Samtidig forlænger forordningen de gældende strukturdirektiver, indtil de nationale gennemførelsesbestemmelser er sat i kraft. Forlængelsen gælder dog kun til 30. september 1985.

Da RFO 797/85 ikke optager ophørsdirektivet og afsnit I i vejledningsdirektivet om støtte til erhvervs- og samfundsmæssig vejledning (ES-vejledning), bortfalder disse ordninger fra gennemførelsen af national lovgivning senest ovennævnte dato. Tilsvarende udløber det med moderniseringsdirektivet indførte tilskud ved omstilling til okse- og fårekødsproduktion.

De gældende lempeligere bestemmelser om støtte i svinesektoren og mælkesektoren fastsat i henholdsvis RFO 1945/81 og RFO 1946/81 er ophævet fra 1. april 1985. RFO 797/85 udløber 31. december 1994.

3. De gældende støtteordninger.

a. Moderniseringsstøtte.

Der henvises til pkt. 3 og 4 side 4-6 i bemærkningerne til L 234 af 26. maj 1982.

Den i pkt. 4 i disse bemærkninger omtalte undersøgelse, som Statens Jordbrugsøkonomiske Institut foretog i 1979, er på grundlag af regnskabsstatistikken for heltidsbedrifter videreført til 1981/82. Disse regnskaber viser fortsat en lavere arbejdsindkomst og dermed målopfyldelse for be-